

французский флотъ бѣха испроводени на Истокъ : не като военна мѣрка, нѣ като мѣрка приуготвителна за война, като мѣрка застрашающа съ война въ едно блиско бъдѣште. Такъвъ начинъ на дѣйствие показваше, че разискванията бѣха достигнали до тоя раздражателенъ фазисъ, който прѣдшествова избухване то на неприятелски ти дѣйствия ; мѣсто то, дѣто бѣше проводенъ флотъ тѣ, бѣ Бесикский заливъ. Можеше ли английска та публика, лишена отъ точни свѣдѣния, да прѣдполага, че мѣрка та, която бѣ тождествена съ мѣрка та приета въ 1853, нѣмаше съшто то значение ?

Очевидно е, че министръ тѣ на чуждостранити дѣла ясно съзнаваше тая опасность. На 10-й май той поискалъ отъ съръ Хенри Еллиотъ подробно изложение на причинити, по които той желае ескадронъ тѣ да бѣде именно въ «Бесикский заливъ».*) На адмиралство то той указалъ, че бѣ по-добръ да се избере Смирна за мѣсто на назначение. Така и бѣ заповѣдано ; нѣ счело се за нужно (и по мое то мнѣние основателно) да се отстъпи на повторителни ти и справедливи настоявания на посланикъ тѣ.

Така правителство то, като призна напълно миролюбивий характеръ на тая мѣрка, съзна заедно съ това, че тя подлежи на опасно тълкование.

Имаше и друга причина, зашто то трѣбоваше да се обезпечи отъ недоразумѣния. Въ това врѣме се приготвяше берлинский мемурандумъ. Лордъ Одо Ръссель съобштилъ за него на лордъ Дерби на 13 майй, а на 15 майй тоя послѣдний му проводилъ нота, която заключаваше въ себе повече обвинителенъ актъ противъ тоя документъ, отколкото едно обсъждане.*) На публика та по тоя начинъ стана извѣстно, че ний се намираме въ дипломатическо несъгласие съ Европа, а особено съ Русия. Прѣходъ тѣ отъ просто и мирно обсъждане камъ прѣния, които се опирѣтъ на въоружена сила, има въ висока степенъ важно жизнено значение.

*) Parl. Papers, Turkey, № 3, 1876 стр. 145

*) Съшто, стр. 137, 147.